jaargang 35 nummer 5 – december 2015

Interview Ap Willemsen

Kandidaat-voorzitter stelt zich voor

Als COC Nijmegen een nieuwe voorzitter nodig heeft, wordt deze meestal gevonden in de eigen gelederen. De club kent ongeveer 100 vrijwilligers waarvan er altijd wel een de capaciteiten en de ambitie heeft. Dit keer komt de kandidaat-voorzitter echter van buiten. En zelfs uit het buitenland. Hij woont in Emmerich am Rhein.

Ap Willemsen kreeg via-via de oproep van COC Nijmegen onder ogen. Hij maakte kennis met enkele bestuursleden en bezocht de laatste ledenvergadering. Daarop besloot hij zich kandidaat te stellen. Een voorzitter van 'buiten' kan een voordeel zijn omdat deze onbevangen en los van bestaande praktijken tegen de uitdagingen kan aankijken. Reden voor PINK om met het nieuwste lid van de club te spreken.

Ap Willemsen is 65 jaar oud en een jaar geleden met pensioen gegaan. Hij was twintig jaar directeur van Sensoor Gelderland (voorheen SOS Telefonische Hulpdienst). Daarnaast is hij voorzitter VSK (hulp na seksueel misbruik). Na zijn pensioen heeft hij een jaar de tijd genomen om aan zijn nieuwe status te wennen.

"Ik heb kinderen en kleinkinderen waar ik graag tijd voor heb en een moeder van in de negentig waar ik mantelzorg voor doe. Mijn man, Hans, werkt drie dagen in de week, dus we hebben veel vrije tijd samen. Sensoor Gelderland is door een wijziging in de financiering opgegaan in een landelijke stichting. Dat was een heftige tijd. Daarom is het goed om tot rust te komen, maar inmiddels ben ik toe aan een nieuwe activiteit. Ik draag het COC een warm hart toe. Belangenbehartiging en inzet voor gelijke rechten en de acceptatie van LHBT's blijft nodig. Ik wil daar nu een steentje aan bijdragen."

Ap en Hans hebben allebei kinderen uit een vorig huwelijk. Zij zijn nu dertien jaar samen waarvan zes gelukkig getrouwd. De coming out was op latere leeftijd. Hij noemt dat een heftige periode met lastige keuzes. Maar door het maken van die lastige beslissingen is hij nu gelukkig. "Bij zulke zaken moet je je gevoel volgen. Dat heeft mij veel goeds opgeleverd."

Tijdens de laatste ledenvergadering van COC Nijmegen is duidelijk gemaakt welke uitdagingen de club te wachten staat. De provinciale subsidie valt weg in 2017. De exploitatie van het Roze Huis moet beter. Het bestuur moet uitgebreid worden want er is afscheid genomen van Tjeu Borremans en Ruth Seuren. Daarmee bestaat het bestuur uit een voorzitterloos drietal. Dit schrikt de kandidaat- voorzitter allemaal niet af.
"Mijn vroegere werkgever, Sensoor, is in de uitvoering een vrijwilligersorganisatie. Dat betekent dat ik daar al twintig jaar ervaring mee heb. Daarnaast heb ik mijn ervaring als voorzitter van het VSK. Deze kan ik inzetten voor COC Nijmegen. De uitdagingen voor COC Nijmegen vind ik boeiend. De zorgen die ik op de ledenvergadering gehoord heb, maken mij dus niet bang. Ik zie de vrijwilligers als het goud van de organisatie. Die moet je koesteren. Dat doe ik vrij zakelijk want vrijwilligerswerk is niet vrijblijvend. Ik ben nu een maand lid. Vanuit mijn werk kende ik het COC wel, maar dat was als externe partij. Nu stap ik er binnen. Ik ga de komende tijd besteden om de organisatie te leren kennen en te bekijken hoe ik effectief kan zijn in deze club. Ik kan daarom nu nog niet aangeven wat mijn prioriteiten zullen zijn. Nijmegen heeft een actieve club die positief, kritisch en betrokken is. Dat actieve karakter wil ik wel graag behouden."

[Bart van Dam]

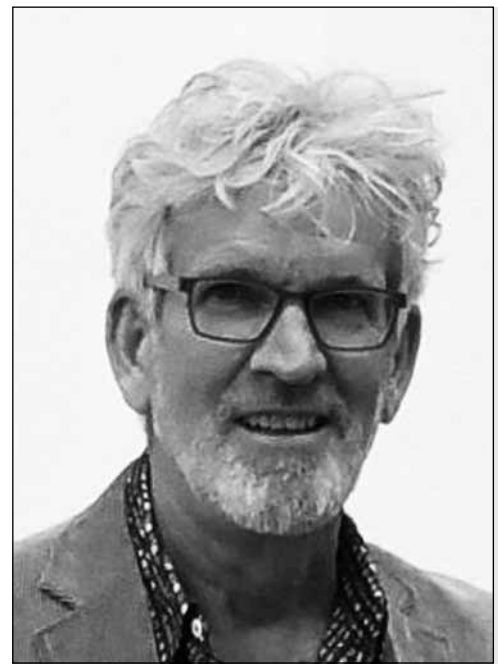

Extra ALV en nieuwjaars-receptie

Het bestuur nodigt leden en niet-leden uit voor de nieuwjaarsreceptie van COC Nijmegen. U bent van harte welkom op **vrijdag 15 januari a.s. vanaf 20.30 uur in het Roze Huis.** Voorafgaande aan de receptie is er een korte ingelaste Algemene Ledenvergadering (ALV), waarin het bestuur zal voorstellen om Ap Willemsen te benoemen als voorzitter van COC Nijmegen.

Trots en vrolijkheid in De Vereeniging

PeeJee wint met 'Ga je mee'

**Het COC Songfestival 2015 is gewonnen door PeeJee (Peter-Jan Kok) en zijn begeleiders Gerrit van Balen (sax) en Tadjiro Velzel (snaren). PeeJee schreef het lied 'Ga je mee'.
Een akoestisch lied over een reis met je geliefde. Het is een vrolijk nummer met een jazzy inslag dat de zanger en zijn twee begeleiders moeiteloos laten schitteren. Theatergroep Augustus komt uit op de derde plaats met 'Glazen muur'. Daarmee kwam COC Nijmegen toch in de top drie terecht.**

Concertgebouw De Vereeniging is goed gevuld als de tune van het Eurovisie Songfestival klinkt. Na een muzikale introductie presenteert Albert-Jan Aartsen alle dertien acts, bandjes, solisten en duo's. Er volgt een zeer gevarieerde show qua vorm, inhoud, muzikaliteit en natuurlijk het 'roze gehalte'. De jury bestaat uit Ronnie Tober, Gerda Havertong en Tessa International. Hun deskundig commentaar is over het algemeen positief ingesteld en soms jubelend. Het publiek is uit het hele land toegestroomd om hun favorieten te steunen of om te genieten van het programma. Na de pauze spelen Pink Rebels een songfestivalmedley en kan de puntentelling beginnen. Na de vakjury volgt de publieksjury, bestaande uit vertegenwoordigers van elk deelnemend COC. De 'douze points', het maximum dat vergeven wordt, komt vaak bij een andere partij uit. Toch tekent zich snel af dat PeeJee de hoogste ogen gooit. Uit handen van Jos de Ridder, de leadzanger van Pink Rebels, de winnaar van vorig jaar, ontvangt PeeJee de fraai uitgedoste wisselbeker. Nog een keer brengen zij 'Ga je mee' ten gehore. De saxofonist speelt nu nog beter en laat zijn instrument scheuren als een 'deux chevaux' over een Franse landweg.

Op de tweede plaats eindigt een duo uit Noord Holland. Alexander & Diana zingen 'Werkelijkheid'.
Dit lied over het loslaten van een geliefde omdat je je aangetrokken voelt tot iemand van hetzelfde geslacht wordt mooi uitgevoerd. Een dansvoorstelling is op de achtergrond op een beeldscherm te zien. Op deze manier presenteren deze zangers/dansers twee voorstellingen in een.

Het stuk 'Glazen muur' van theatergroep Augustus uit Nijmegen heeft musical allure en scoort vaak hoog. Toch moet de stijlvolle groep twee groepen boven zich dulden.

Het is lang geleden dat COC Amsterdam meedeed aan het COC Songfestival. Dit jaar zijn ze met The Curly Girls van de partij. Deze vrolijke damesgroep bezingt de vrijheid in 'Free'. Met enthousiasme compenseren zij hun beperkte ervaring.

Delft brengt altijd humor op de planken. Dit jaar zingt een jongensgroep Distortion het nummer 'Sugar daddy'. Het is wel fijn om een rijke vriend te hebben, ook al is ie wat ouder. Zij zouden een goede match zijn voor Dick Boonman. Hij zingt voor COC Eindhoven en regio het nummer 'Vieze vuile flikker'. Een nummer over een relatie tussen een oudere en jongere vriend.

Twee reizende coryfeeën zien we optreden voor een ander COC dan vroeger. Romeo Samuel komt nu uit voor COC Midden-Gelderland met 'So high'. En Kristof, komt dit jaar uit Zeeland en neemt het publiek mee in 'Straight & gay'. Een vrolijke meezinger.

Coming out en verlies zijn bekende thema's in het COC Songfestival.
Dit jaar overheerst toch de trots en vrolijkheid. Na afloop wordt er volop getoost en getroost in de foyer van De Vereeniging. Menigeen grijpt de kans om met de vakjury op de foto te gaan. Het feest volgt in Doornroosje waar een extra KissKissClub tot in de kleine uurtjes doorgaat.

[Bart van Dam]

Blij met de overwinning nemen Gerrit van Balen, 'PeeJee' Peter-Jan Kok en Tadjiro Velzel het applaus in ontvangst. Zij winnen voor COC Midden-Nederland (Utrecht) het COC Songfestival. (Foto: Eppink fotoproducties Nijmegen)

Pink is een uitgave van COC Nijmegen, Stoutmoedig sinds 1971

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Iris de Boer, Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Demian Stokebrand, Joost Wanders

Medewerkenden
Sander Hagenbeek, Thomas van der Sande, Ap Willemsen

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
St. Anthoniusplaats 1
6511 TR Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

“Had ik maar iemand om mee te praten”

Eenzaam in de massa

De komst van 3000 asielzoekers op kamp Heumensoord heeft veel teweeggebracht. In Nijmegen en omstreken zijn veel vrijwilligers op een of andere manier actief om de mensen te helpen. Binnen COC Nijmegen is sinds kort een groep opgezet die zich het lot van de LHBT’s in Heumensoord aantrekt. Thomas van der Sande coördineert de groep. PINK was getuige van een vergadering met gasten uit Oeganda en Irak.

Rond de ovale tafel in het Roze Huis zit een twaalftal mensen. Dat is het team van ‘LGBT Heumensoord’ plus de gasten die in Heumensoord wonen. Op verzoek van de gasten worden de namen van een aantal niet genoemd en volstaan we met H. uit Oeganda en A. uit Irak. Zij bespreken hun persoonlijke situatie met de groep. Engels is de voertaal in deze vergadering. Yousf vertaalt het Arabisch naar het Engels. Yousf vertaalt voor A. Hij spreekt alleen Arabisch. Hij vertelt dat hij eenzaam is in kamp Heumensoord. De meeste bewoners zijn moslim en spreken vaak Arabisch. Zij gaan meestal met landgenoten om. Maar A. kan er daar niet voor uitkomen dat hij ‘gay’ is. Hij verzucht: “Had ik maar iemand om mee te praten.” A. had niet verwacht in Nederland in een tentenkamp terecht te komen. En dan een kamp met zoveel bewoners met wie je alle ruimte moet delen en waar privacy niet bestaat. “Gelukkig kennen de mensen mij niet en vallen de ‘gays’ minder op. Omdat ik geen geld heb om bijvoorbeeld uit te gaan, voel ik me opgesloten. Ik heb alleen de kleren die ik aan heb, mee kunnen nemen. “Het voelt in het kamp hetzelfde als in Irak en daarom ben ik nu zo blij met dit project voor LGBT Heumensoord.”
Vergelijkbaar is het verhaal van H. uit Oeganda. “Het is moeilijk om open te zijn in kamp Heumensoord. De mensen maken grapjes, ze provoceren en pesten. De mensen herkennen mij als ‘gay’ vanwege mijn stem en mijn regenboogarmbandje. Die pesterijen zijn heel vervelend en ik krijg paniekaanvallen. Ik slik pillen om rustig te blijven, maar ik heb het gevoel dat ik op een tijdbom zit. Binnen het kamp zoek ik een openbare plek waar altijd toezicht is om mij veilig te voelen. Het is voor mij een opluchting als ik ergens buiten het kamp kan zijn. Graag ga ik naar de bibliotheek waar ik Engelse boeken kan lezen.”
De groep bespreekt de problemen van A. en H. en zoekt naar oplossingen. Zou het beter voelen wanneer de LHBT’s in één tent zouden zitten? Het antwoord is nee, want het Centraal Orgaan Asielzoekers (COA) verplaatst geen personen van de ene naar de andere tent. En H. denkt dat een LHBT-tent een potentieel doelwit zou kunnen worden en dan gaat het van kwaad tot erger. A. bevestigt dit. “Wij hebben problemen met de andere ‘refugees’, maar willen geen aparte behandeling. We houden het nog wel een maand vol, maar niet te lang ‘please’.”
Willy Last geeft aan dat hij of andere leden van de groep altijd de bewoners kunnen vergezellen als ze in gesprek willen met een medewerker van het COA. Dat helpt altijd. A. vertrouwt het COA niet zoveel toe. “Het COA voelt niet wat wij voelen.” En H. stelt de retorische vraag: “Moet er eerst iets ergs gebeuren, voordat er wat verandert?”
Vanuit het AZC Grave is Habib aan tafel. Hij is al langer in Nederland en geeft waardevolle tips. “Zorg dat je andere mensen ontmoet en deel samen je informatie. Twee weten meer dan één. Er is zoveel dat je niet weet in zo’n situatie. En alle informatie helpt. Je kunt elkaar helpen. Ga samen eten koken, wandelen of wat je samen kunt doen. En als er problemen zijn; zorg dat er veel getuigen zijn. Die kunnen je helpen bij je verhaal. Ook ik was zo blij toen ik een andere ‘gay’ uit Afghanistan ontmoette. Het is zo fijn om ervaringen te kunnen delen. Anders is de eenzaamheid te erg. Ik ken nog een ‘gay’ uit Afghanistan die te bang is om uit zijn kamer te komen. Ik probeer hem te vertellen dat Nederland echt geen Afghanistan of Oeganda is, maar het is blijkbaar heel moeilijk voor hem om dit te geloven.”
Omdat veel asielzoekers graag van het kamp af willen vraagt Willy Last wat ze buiten het kamp kunnen doen. Er zijn al verschillende aanbiedingen van groepen die iets willen organiseren. Gay zwemclub Spetters nodigt vluchtelingen uit om mee te sporten. Er worden lessen gegeven op de universiteit.
Voor de Kerst organiseert de Asylum Support Group van het COC een kerstdiner voor LHBT-vluchtelingen. Maria Engels nodigt ze uit voor het COC Songfestival. En zo kan een lijst van activiteiten, locaties, begeleiders opgesteld worden.
De groep vergadert na deze kennismaking nog over diverse praktische kwesties. Hoe maken we visitekaartjes? Hoe schakelen we de telefoon door zodat onze lijn altijd bereikbaar is? Met welke naam nemen we de telefoon aan? Hoe regelen we onze activiteiten formeel binnen COC Nijmegen? Hoever gaan we in gesprek en hulp? Het antwoord op de laatste vraag is helder. Stap 1 is altijd: luister, ga in gesprek, ga koffiedrinken in of buiten Heumensoord of neem iemand mee naar ‘buiten’.

[Bart van Dam]

Het team LGBT Heumensoord met in het midden de nieuwe coördinator, Thomas van der Sande. Hij heeft de armen alvast uit de mouwen gestoken. Wat gaan zij doen? Luisteren, koffiedrinken in kamp Heumensoord of nog beter: iemand meenemen naar ‘buiten’. (foto: Bart van Dam)

DE TUSSENBALANS

Ap Willemsen

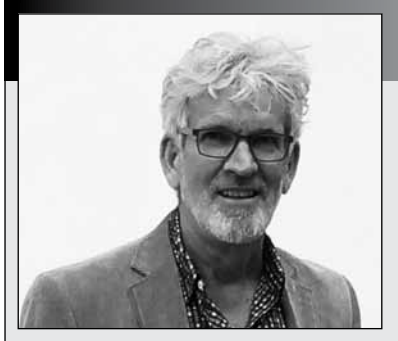

Geboortedatum en plaats: 18-9-1950 in Steenderen (Gelderland)
Opleiding: HBO IW, aangevuld met diverse managementopleidingen.
Beroep: Pensionado, af en toe een mediation klus.
(Vrijwilligers-)werk: Op dit moment voorzitter VSK, hulp na seksueel misbruik en mantelzorg voor mijn 90 jarige moeder.
Woont samen met: Hans
Trouw, monogaam: Allebei
Vrienden/vriendinnen: Kleine groep echte vrienden, met ruimere groep bevriend.
Geloof: Protestants opgevoed, niet meer praktiserend.
Kinderwensen: Heb 2 prachtige kinderen en 5 kleinkinderen.
Politieke voorkeur: Links van het midden, op dit moment (nog) PvdA.
Lengte: 188
Gewicht: 86 kg
Vervoermiddel: Auto
Hobbies: Geen speciale hobby, lees erg graag maar ook met plezier druk met allerlei andere zaken, huis, tuin, sociale contacten etc.
Favoriete literatuur: Lees van verschillende schrijvers, veel boeken met homoseksuele achtergrond. Ben dus vaste en regelmatige klant bij de Feeks. Lees nu Bidden en Vallen van Henk van Straten.
Favoriete films: Realistische films, ook wel romantisch, geen films in het genre SF, Star Wars, Harry Potter etc.
Favoriete muziek: Alle muziek is (bijna) mooi, lichte voorkeur voor lichte Jazz en klassiek (piano).
Favoriete omroep: Radio 1
Favoriet vakantie-oord: Frankrijk
Favoriet eten: Vooral gezond, volgens Paleo
Favoriete drank: Droge witte wijn en sinds ik in Duitsland woon geniet ik erg van allerlei likeurtjes.
Favoriete kleding: Jeans, colbert en kostuum.
Uitgaan: Vooral uit eten, schouwburg af en toe een film.
Verslaving: Bereikbaar willen zijn, dus smartphone altijd bij de hand en Wordfeud.
Goede eigenschappen: Zorgzaam, open, eerlijk, verbindend.
Slechte eigenschappen: Soms te precies, te veel willen regelen.
Wat zie je als hoogtepunt in je leven: Dat ik gekozen heb voor mijn gevoel en dat ik Hans ben tegengekomen, mijn grote liefde en mijn soulmate.
En wat als dieptepunt: De leegte destijds na het verlaten van mijn gezin.
Bewondering voor: Mensen die vrijwillig een deel van hun tijd besteden aan het wel en wee van anderen.
Hekel aan: Mensen die geheel misplaatst veel ruimte innemen en zich op de voorgrond plaatsen. Bla bla dus.
Val op (uiterlijk of karakter): Mooi van binnen en mooi van buiten is wel een prachtige combinatie. Als ik echt moet kiezen gaat de binnenkant voor.
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: De eerste echte (bewuste) op mijn 49ste.
Heteroseksuele ervaring: Weet ik niet meer, denk rond mijn 18e.
Coming out: 2002
In welke zin geëmancipeerd: Gelijkheid is voor mij essentieel.
Homo-/lesbo bars: Geen vaste en niet special gay.
Discriminatie ervaringen: Twee keer uitgescholden, maakte wel indruk.
Potten/potenrammer ervaringen: Neen.
In voor park/baan, sauna’s, blind dates, andere avonturen: Niet.
Speciaal doel of ideaal: Ik vind het belangrijk dat mensen zich goed voelen, dat mensen kiezen voor hun gevoel. Ik weet uit ervaring wat je dat oplevert. Ik zou daar mensen toe willen oproepen en in willen ondersteunen. Het grote ideaal is een zo tolerante samenleving dat we onszelf als belangenvereniging kunnen opheffen. Die tolerante samenleving is helaas nog ver weg, maar ik wil daar door mijn inzet voor COC Nijmegen aan bijdragen.

Kandideer voor de Dalesprijs

In januari 2016 wordt de Burgemeester Dalesprijs uitgereikt. Kandidaten voor deze eervolle prijs kunnen aangemeld worden bij COC Nijmegen.

Deze prijs is bedoeld ter onderscheiding van vrouwen, mannen of organisaties die in het Rijk van Nijmegen op vrijwillige basis en op zeer persoonlijke en voorbeeldige wijze gestalte hebben gegeven aan artikel 1 van de Grondwet, het artikel dat het beginsel van non-discriminatie verwoordt. Gedacht wordt dus aan mensen die zich ondubbelzinnig en belangeloos inzetten voor de emancipatie van minderheden, voor de gelijke behandeling van achtergestelde groepen en/of voor de bestrijding van discriminatie in de breedste zin van het woord.
De prijs wordt jaarlijks in januari uitgereikt. Bij de prijs hoort een oorkonde en een bedrag van 500,-.

De aanmelding van kandidaat-prijswinnaars is open tot 8 januari 2016 bij COC Nijmegen, St. Anthoniusplaats 1, 6511 TR Nijmegen, of info@cocnijmegen.nl De aanmelding bestaat uit een motivatie met naam en adresgegevens van de kandidaat en degene die de kandidaat aanmeldt.

Onthaasten in Dinercafé ‘Altijd Lente’

PINK CULINAIR

LENT. Sinds wij ook kantoor houden in het dorpse wordt er door de collega's vaak geborreld en geluncht in een gezellige brasserie met dito terras op een steenworp afstand van ons pand. Omdat de temperatuur op het moment van schrijven nog geregeld goed van temperatuur is wil ik graag buiten eten. Op mijn vrije dag besluit ik om er eens een vorkje te gaan prikken.

Het terras aan de Lentse Schoolstraat oogt vriendelijk door veel groene accenten maar het meubilair is wat aan de sobere kant. Vooral functioneel, verschillende soorten stoelen en een houten bank met wat retro accessoires. Een man met half lang haar en een hoog hippie gehalte vangt mij op: “wat kan ik voor u betekenen op deze warme dag”. Hij blijkt de plaatsvervangend manager te zijn. “Anneke is een paar dagen weg”. Ik neem plaats aan een ruime tafel. Een leuke jongedame, gekleed in modieus zwart, vraagt of ik van de lunch- of dinerkaart wil gebruiken en brengt mij op verzoek een glas frisse Chardonnay (3,75). De menukaart is vriendelijk geprijsd en kent per gang een zestal gerechten. Nu ik in de ogen van de ‘lady in black’ heb gekeken weet ik ook meteen waarom het café ‘Altijd Lente’ heet. Zij noemt spontaan de dagsoep, dagvlees en dagvis op en gunt mij ruim de tijd om het menu door te lezen.
Ik kies de huisgemaakte viskoekjes (8,00). Drie kleine vis ‘bitterballen’ met chilisaus, bayleaf, ontpitte komkommer en ovengedroogde tomaat. De balletjes zijn lekker pikant door een groen pepertje. Presentatie is leuk, lekker op smaak maar wat te ruim geprijsd in mijn oordeel. In de tussentijd vult het terras redelijk op. De meeste gasten arriveren per motor of fiets. Tegenover mij zit een dorpsgezelschap de kaart door te nemen. Ze hebben nogal wat aparte wensen. Zo wil iemand een uitsmijter maar die staat er niet op de kaart. “Als we het hebben kunt u het krijgen”: zegt de manager. De keuken heeft geen eieren in huis maar de man kan wel een omelet krijgen. Daar kan het gezelschap niet bij met hun verstand en daar wordt over gepuzzeld. Tegenwoordig heeft bijna geen restaurantkeuken verse eieren meer. Op last van de warenwet en een enkele verdwaalde zwangere vrouw gebruikt men alleen gepasteuriseerd eigeel, eiwit of een mengsel hiervan.
Mijn hoofdgerecht is de dagschotel: rib-eye met groententaart, frieten en salade (16,00). Ik drink er een glas rosé bij. De rib-eye is medium plus gebakken, maar mist wat zout. Dit staat niet op tafel maar ik heb trek en ben te lui om naar binnen te lopen. Het vlees wordt opgediend met licht gebonden jus en gegarneerd met lente-ui. Er is een ruime portie goed gezouten

friet met verse mayonaise bij en een eenvoudige groene salade met rode ui, gedroogde tomaat, aangemaakt met een fris zuurtje. De quiche bestaat uit een mengsel van kaas, ei, ui, prei en... gedroogde tomaat. De gerechten zijn goed bereid, vers, de opmaak van de sla is in mijn beleving wat magertjes.
Het dessert is de kroon op de dis. Gekaramelliseerde verse ananas met mango– en frambozensorbet, saus, aalbessen, frambozen, mint en een flinke dot verse slagroom (6,00). Tot slot een dubbele espresso (3,50). Tijdens het voldoen van de nota valt mij op dat de zaak binnen is uitgevoerd in wit met veel zwarte accenten, zoals een muur die als krijtbord dienst doet. Een schilderij van Amy Winehouse (de echte) fleurt de zaak wat op. De partner van de eigenaar is namelijk kunstenaar en zo nu en dan exposeert hij in de zaak. Zoek je op 5 auto-minuten van Nijmegen een gezellig terras (gratis parkeren) waar je in een ongedwongen sfeer ook prima kan eten dan is het bij ‘Altijd Lente’ goed toeven. De kok doet het leuk maar is wat gebiologeerd van gedroogde tomaat. Het personeel is zeer vriendelijk en de prijzen prettig.

Met culinaire groet,
[Sander Hagenbeek]